

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szombán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 frt. Nyolcra 8 frt 50 kr. Fél évre 5 frt. Egyre 3 frt 50 kr.

Hirdetési díj: Öt napos hirdetés 5 frt. Nagyobb terjedelmű, mint az előzőekben ismelt hirdetések, alku szerinti a legolcsóbb árért.

A megérte, már többször volt le tartatva, minden mentesége dacára két hetet mégis kapott. Klado lakás. Piac-utcán eszélő Draga, most Szikszay József ház első emeletén.

Terményüzleti jelentés. Budapest, jul. 12-én. A feljelt héten a terményüzlet hangulata határozottan megváltozott, és mérsékelt állapotba került.

Tiszai piros buza 76 ko. frt. 8.90-10.10. 77 ko. frt. 10.30-50, 78/79 ko. frt. 10.50-80. Pestről érkezett buza 76 ko. frt. 9.10-30, 77 ko. frt. 9.60-70, 78/79 ko. frt. 9.80-30.

Brazai Kálmán budapesti nagy kereskedő sósorszesz készítménye újabb kiutastésben részesült. A székesfehérvári kiállításra ezüst érmet nyert. E hatalmas czikk — melynek jótékony hatásáról Kossuth nagy hazánkban is elismerőleg nyilatkozott egyik levelében.

Felöl szerkesztő: Péter Gábor. Főmunkatárs: Grünvald József.

Umrath és Társa Prágában. GAZDASÁGI GÉPÁRUOK. A székelynyelvi 1762. szám alatti zálogkönyvben...

Hirdetés. A székelynyelvi 1762. szám alatti zálogkönyvben...

KAZÁN ÉS GÉP-MŰHELY. Debreczen, Pálffy-utca 888-XI. Sz. Alkotottak a nálunk magunkat minden nemű-üzemű és gépmunkákra...

Debreczen, jul. 15.

(P.) Ausztriában a képviselő választások véget értek és pedig nem egészen kedvező eredményt mutatnak a Taaffe gróf pártjára nézve, mert igaz ugyan, hogy 353 képviselő közül 178 alkotmányellenes s így az alkotmánypárt hárommal van kisebbségben...

Most már a delegátusok megválasztása körüli kombinációk léptek előtérbe és mintán a 60 delegátus közül az urak-hazából 20, a képviselőházból pedig 40 oly módon választatik, hogy az egyes tartományok képviselői maguk között választanak...

Romániát a zsidó kérdés foglalkoztatja. Arról van szó, hogy az európai hatalmak követelésehez képest ott is egyenjósítottság-e a zsidókat vagy nem?

Bulgária fejedelme I. Sándor is elfoglalta az ajándékba kapott trónt, s mintán a szultán is elismerte s megerősítette uralkodói állását, most már nincsen egyéb hátra, minthogy a bolgár nép megszabaduljon az idegen hatalmak beavatkozásától...

Franciaországban a Ferri-féle nérelésügyi törvényjavaslat keresztülvitére irányulnak most a mozgalmak, s tisztában; a gondolással, B. . . . ur majd rendbe hozza azt. — 11 órakor a tenger partjára várja őt, — aztán a Sz. A. erdő közelében.

A „DEBRECZEN” TÁRGYAJA.

Egy halálra ítélt naplója. Lajos Napoleon titkos emlékirataiból. (Folytatás) Megírsgáltam pisztolyaimat. Az egyik meg volt töltve. Kerestem a golyóbuót, de sehol sem találtam. Előgrígyasztól nem tettem be a töltött pisztolyt tokjába, hanem köpenyem oldalcsébe dugtam, hogy később a szabadban kijöjsem.

hatalmára lehetnek döntők. Novi-Bazár határán a porta tiltakozása dacára működik a vámparatus és vámbíralatok állítanak fel Foca Gorzadában és Visegradon. Egyelőre a boszniai kormány saját kezeit alkalmazza a fogé oly zavarokat támasztani, melyek polgárháborúra is vezethetnek.

Muszkaországban sem javult a helyzet, a forradalmisták és rendőrök közötti harc egyre tart. Naponként érkeznek hírek az ország minden részéből óriási tüzvésekről. Mult héten Irkuozk város pusztult el ilyen módon, s erősen hiszik, hogy mindez a titkos propagandának műve.

Politikai hírek. — Taaffe gróf politikája jókora fiasokt vallott az osztrák választások körül. A alkotmányhük elvesztettek ugyan negyven s néhány kerületet, hanem a reakcionáriusok viszont nem nyertek csak három többséget.

— Bosznia és Hercegovinának a közös vámtérletbe való vonása ügyében a különböző bizottságok nagy buzgalommal dolgoznak. A boszniai kormány is külön bizottságot nevezett ki, melyek osztrák szakfelek kíséretében beutaznak az occupált tartományokat, hogy a helyszínen tanulmányozzák a viszonyokat, melyek különösen a dohány monopolum be-

hónom alatt vivén, különböző részein mentem végig a városnak. — A hold már feljövén, tisztán fénylett a sötét csillagok égen. — Mindig csendesebbek, mindig elhagyottabbak lónek az utcák; itt-ott a világot is kioltani láttam már a házakban. Az álom ünneplés hallgatása lebegett az emberek lakhelyei felett.

— Amott van a sajka! — mondá kiserőm egy fekete testre utatnak, mely mintegy öt-száz lépésre előttünk fektűt. — Sajka? — kérdezém meglepetre s csodálkozva. — Csodának nem kaphattam, — viszonzá ő — s miután már késő volt, csak azt használtam a mit lehetett.

Journalisztika és szinigazgató. — A Debreczen-nagyváradai szinigazgató gyelmébe. — Debreczen, jul. 12. — Az a vidéki színész, ki a debreczen-nagyváradai színház igazgatását elég szerencsés elnyeri, mindenesetre büszke lehet — ha nem is önmagára — állására.

— Minden tekintetben osztjuk czikkirő nézetét, hanem az utóbbi indítványára nézve bármim kimondhatjuk, hogy annak nem lesz semmi foglalkozása ki a két város hírlapjaiban, hogy többé ily eljárásokat meg nem enged magának, vagy egyenkint és összesen őt és társulát adjuk a teljes feledésnek és agyonhallgatásnak.

— Bár alaposan vére miudgynek kellett volna is részemre lenni, hogy csónakon vagy sajkán ezütk-e által; mégis oly benyomást tőn rém kiserőm nyilatkozata, mely megfejt-hellen ellenesével s oly nyugtalansággal töltött el, mely mindig növekedett, mennél közelebb jutánk hallgatva, gondolatokba merülve, csönlunkhoz; mi legnagyobb fokra hágott akkor, midőn már csak kevés távolságra valánk a járműtől.

— Csak lassan, barátom — mondá végre halálós híde, metsző hangon. — Csak lassan! a föld keskeny lábaink alant, a tenger pedig mély. — Itt nincs menekvés, tehát előre, — Ó-Angliába, — Bótány-Bay-ba! —

— Még egyszer áruló! még egyszer mondom: Vissza! — vagy istenemre. . . .! E szökkal, a nélkül, hogy felhuztam volna, rá eszegetem a pisztolyt. —

— Ember! — kiáltám magamon kívül, — ne tégy örültet, vagy utat török magunknak. — A verpadon. — Mondá vontatva, s hidegen, gonosz mosolylyal.

(Folyt. köv.)

— A Debreczen-nagyváradai szinigazgató gyelmébe. — Debreczen, jul. 12. — Az a vidéki színész, ki a debreczen-nagyváradai színház igazgatását elég szerencsés elnyeri, mindenesetre büszke lehet — ha nem is önmagára — állására.

— Minden tekintetben osztjuk czikkirő nézetét, hanem az utóbbi indítványára nézve bármim kimondhatjuk, hogy annak nem lesz semmi foglalkozása ki a két város hírlapjaiban, hogy többé ily eljárásokat meg nem enged magának, vagy egyenkint és összesen őt és társulát adjuk a teljes feledésnek és agyonhallgatásnak.

— Bár alaposan vére miudgynek kellett volna is részemre lenni, hogy csónakon vagy sajkán ezütk-e által; mégis oly benyomást tőn rém kiserőm nyilatkozata, mely megfejt-hellen ellenesével s oly nyugtalansággal töltött el, mely mindig növekedett, mennél közelebb jutánk hallgatva, gondolatokba merülve, csönlunkhoz; mi legnagyobb fokra hágott akkor, midőn már csak kevés távolságra valánk a járműtől.

— Csak lassan, barátom — mondá végre halálós híde, metsző hangon. — Csak lassan! a föld keskeny lábaink alant, a tenger pedig mély. — Itt nincs menekvés, tehát előre, — Ó-Angliába, — Bótány-Bay-ba! —

— Még egyszer áruló! még egyszer mondom: Vissza! — vagy istenemre. . . .! E szökkal, a nélkül, hogy felhuztam volna, rá eszegetem a pisztolyt. —

— Ember! — kiáltám magamon kívül, — ne tégy örültet, vagy utat török magunknak. — A verpadon. — Mondá vontatva, s hidegen, gonosz mosolylyal.

(Folyt. köv.)

— A Debreczen-nagyváradai szinigazgató gyelmébe. — Debreczen, jul. 12. — Az a vidéki színész, ki a debreczen-nagyváradai színház igazgatását elég szerencsés elnyeri, mindenesetre büszke lehet — ha nem is önmagára — állására.

— Minden tekintetben osztjuk czikkirő nézetét, hanem az utóbbi indítványára nézve bármim kimondhatjuk, hogy annak nem lesz semmi foglalkozása ki a két város hírlapjaiban, hogy többé ily eljárásokat meg nem enged magának, vagy egyenkint és összesen őt és társulát adjuk a teljes feledésnek és agyonhallgatásnak.

— Bár alaposan vére miudgynek kellett volna is részemre lenni, hogy csónakon vagy sajkán ezütk-e által; mégis oly benyomást tőn rém kiserőm nyilatkozata, mely megfejt-hellen ellenesével s oly nyugtalansággal töltött el, mely mindig növekedett, mennél közelebb jutánk hallgatva, gondolatokba merülve, csönlunkhoz; mi legnagyobb fokra hágott akkor, midőn már csak kevés távolságra valánk a járműtől.

— Csak lassan, barátom — mondá végre halálós híde, metsző hangon. — Csak lassan! a föld keskeny lábaink alant, a tenger pedig mély. — Itt nincs menekvés, tehát előre, — Ó-Angliába, — Bótány-Bay-ba! —

— Még egyszer áruló! még egyszer mondom: Vissza! — vagy istenemre. . . .! E szökkal, a nélkül, hogy felhuztam volna, rá eszegetem a pisztolyt. —

— Ember! — kiáltám magamon kívül, — ne tégy örültet, vagy utat török magunknak. — A verpadon. — Mondá vontatva, s hidegen, gonosz mosolylyal.

(Folyt. köv.)

